110 3. YIL 9 MART 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ

Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: *Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira*
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:

ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.

İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET BASIMEVİ - İSTANBUL. 27 71 34

5 YOLCU

— 6 —

ŞİMDİYE kadar bu yüzden hiç endişelenmemişti. Burası emin ve sakin bir yerdi. Rahat, korkusuz bir hayat sürüyorlardı. Fakat adam şimdi ani bir endişeye kapılmıştı. Kendi kendine, «Bir bitkinin kimseye zararı dokunmaz,» dedi. «Ben hayal görmeğe başladım. Sarmaşığın makası ittiğini düşündüm. Ann'le Mary de burada emniyetteler. Her zamanki gibi emniyetteler.» Fakat bunun bir faydası olmadı. Karısıyla kızının korunması için tedbir almadığı veya ortada tehlikeli bir şey olmadığına inanmadığı müddetçe, kilometrelerce ötedeki bürosunda rahat rahat çalışamıyacaktı.

Kendisine yardım edebilecek bir adam vardı. Fakat o da muhakkak ki bitkiden nümune isteyecekti.

Ann, «İçeri gel de bacağındaki yarayı temizleyeyim,» dedi.

— «Sen gir. Ben de biraz sonra gelirim.»

Bill, karısı gözden kayboluncaya kadar bekledi. Sonra tekrar bahçe makasını aldı. İhtiyatla sarmaşığa yaklaştı. O kadar hareketsiz ve sakin bir hali vardı ki bunun Bill, birince filiz destesini seçti. Her halde bunlar makasa karşı koyamazlardı artık.

Adam, yüzünü buruşturdu. Bir kaç filiz kesmek ona birinin parmaklarını koparmak kadar korkunç geliyordu. Dişlerini sıkarak, adeta vahşice bir hareketle, çabucak filizleri kesti. Belki bitki irkildi. Belki de ona öyle geldi. Fakat filizler yere düştü. Bill, eğilip bunları aldı.

Bunlar cansız ve zararsızdı. Her hangi bir bitkiden kesilmiş filizlerden farksızdırlar.

ZİRAAT Bakanlığı Araştırma Laboratuarı Bradley'den sekiz kilometre kadar ilerideydi. Bill'in orayla fazla bir teması yoktu. Fakat zaman zaman iş icabı laboratuarlara gitmiş ve şefle de dost olmuştu. Asistanlardan birkaçını da iyi tanıyordu. Civardaki okulun en zeki ve istidatlı öğrencisinin laboratuara yerleşmesine o sebep olmuş, şef Dr. Hopkins'e de bazı idarî meselelerde yardım etmişti. Şimdi bu minnet borçlarını ödeme sırası Dr. Hopkins'deydi.

Hopkins, yumuşak bakışlı, kahverengi gözlü, kabakca kafalı bir adamdı. Daima, mütereddit bir tavırla ağır ağır konuşurdu. O zaman karşısındaki onun aklının başka yerde olduğunu sanırdı ama aslında doğru değildi bu. Hopkins son derecede dikkatli bir insandı... Fakat zaman zaman kendisini alâkadar eden meselelere dalıverdiği de olurdu. Konuşurken piposuna iyice tütün doldurur ve sonra bunu ancak on dakikada yakardı.

Bill'in masasına bıraktığı filizler çok hoşuna gitti. Dr. Hopkins'in. Adam, başına gelenleri anlatırken o da sık sık bunlara bakıyordu. Bill, Dr. Hopkins'e koşmuş olduğu için çok memnundu. Zira laboratuar şefi kendisini sandığı gibi şüpheyle karşılamamıştı. Zaman zaman başını sallıyor, sonra da masasında duran parlak, yeşil filizlere âdeta ümit ve neşeyle bakıyordu.

Bill'in hikâyesi sona erince, «Hım...» diye mırıldandı... Sesinden memnuniyetini anlamak kabildi. Sonra Dr. Hopkins asistanını çağırdı.

Drake, genç bir adamdı... Sırtına temiz fakat eski bir laboratuar gömleği giymişti. Saçları, üzerlerinde çalıştığı otlardan farksızdı. Meseleyi öğrenir öğrenmez o da şefi gibi heyecanlandı. Dr. Hopkins de, Drake de bazı hususlarda âdeta bir fanatik gibi hareket ederlerdi. Zaten Bill hikâyesini anlatırken o da duvarın önündeki dosya dolabıyla meşgul olur gibi yapmış, fakat aslında adamın anlattıklarını büyük bir merakla dinlemişti.

Hopkins, filizleri itti. «Şimdiye kadar böyle bir şey gördün mü?»

Drake'in dakikalardanberi bu numunelere bakmak için sabırsızlandığı anlaşılıyordu. Filizlerden birini alarak, ışığa tuttu. Bir an bunu inceledikten sonra başını salladı. «Bu benim için yepyeni bir şey... Acaip...» Sanki miyopmuş gibi filizlerin üzerine eğildi. Sonra da tekrar hayretle başını salladı.

Bir dakika sonra Hopkins de, asistanı Drake de Bill'u unutmuşlardı. Bir mikroskobun üzerine eğilmiş, birbirleriyle konuşup duruyorlardı. Filizleri küçük parçalara ayırarak, bunlara adeta sevgiyle baktılar... Bir ara Hopkins, elini yukarı uzatarak, bakmadan raftan bir kitap çekti aldı. Sahifeleri hışırdatarak, çabucak çevirdi.

Onbeş dakika kadar sonra Bill Rogers'i hatırlayan Drake,

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

özür diler gibi omuzunun üzerinden ona baktı.

— «Bu sarmaşığın makasa âdeta karşı koyduğunu söylemiştiniz değil mi?»

Bill, sert bir sesle, «Ben bahçe âletlerini kullanmasını iyi bilirim,» diye cevap verdi. «Makasın kaydığını pek sanmıyorum.»

— «Hım...»

Tekrar bitkinin üzerine eğildiler. Nihayet Bill'e döndükleri zaman Dr. Hopkins, üzüntülü üzüntülü, boş piposunun sapını dişlemekteydi.

— «Maalesef bu numunelerden bir şey anlamadık. Bu filizler ölü tabii. Belki bazı karakteristikleri vardı ama, siz filizleri kesip buraya getirinceye kadar bunlar ortadan kaybolmuş. Bir filizde acaip bir doku var. Eğer bu canlı olsaydı, bunun ilkel bir beyin dokusu olduğu düşünülebilirdi. Fakat bu vaziyette... Belki bu hiç önemli değil. Bu hususta kat'î bir şey söyleyemeyiz.»

Drake, ilâve etti. «Canlı bitkinin yakınında bir yerde çalışmamız lâzım.» Parmaklarını saçlarına sokarak, iyice karıştırdı. Sonra da mahcup bir tavırla Bill'e baktı. «Acaba... beni birkaç gün misafir edemez misiniz?»

Bill, hemen, «Bunu memnuniyetle yaparım,» dedi.

En mükemmel hal çaresi de buydu. Drake gibi biri evde olduğu takdirde, işine gönül rahatlığıyla gidebilirdi. Drake, o acaip bitkiyle başa çıkabilecek bir gençti.

Daha doğrusu bitki yüzünden çıkacak meseleleri halledebilirdi o...

DRAKE'e, holdeki küçük odayı verdiler. Genç adam, içeriye bir mikroskop ve bir sürü deney tüzü koydu... Sarmaşıktan parçalar kesti... Sonra bunlardan bir kaçını seçerek, mikroskobun başına geçti.

Fakat ciddi şekilde çalışmağa başlaması daha uzun sürdü. Laboratuara o kadar alışmıştı ki, odasını yadırgıyor, ufak bir gürültü aklını karıştırıyordu. Buküçük oda laboratuar dan daha ışıklıydı. Pencereden süzülen güneşin ışıkları sıcacıktı. İnsan bayağı tembelleşiyordu burada. Dışarıda köpek zaman zaman havlamaktaydı. Aradan on dakika geçtikten sonra Drake, köpeğin tekrar havlamasını beklediğini far ketti.

Ayağa kalkarak, pencereye gitti.

Mary, çimlerin üstünde Rusty'i kovalıyordu. Köpek, hırlıyor, havlıyor, bir topun peşinden koşuyordu Mary, «Onu getir!» diye bağırdı. Fakat Rusty, topu düşürdü. Kuyruğunu sallayarak, başka tarafa doğru koştu. Mary, eğilip, topu aldı. Bunu tekrar fırlattı. Rusty bu sefer topu yakaladı.

— «Mary!»

Ann'di bu. Kızını içeri çağırıyordu. Kızla annesinin sesleri bir an birbirine karıştı... Sonra da sokak kapısı kapandığı için iyice hafifledi. Drake, tekrar mikroskobunun b[illegible] döndü. Bitkinin üzerine eğildi. «Nasıl bir doku bu? Hakikaten gözüktüğü gibi ağır ağır kımıldanıyor mu?» diye düşünürken dışarıdan delice bir havlama aksetti.

Drake usulca küfür etti. Ayağa kalkarak, tekrar dışarıya bir göz attı. Bu gidişle aşağıya inip Ann'e köpeği eve hapsetmesini söylemekten başka çare kalmayacaktı.

Rusty, topu çim sahada burnuyla itmişti. Bu, sarmaşığın önüne düşmüştü. Rusty o tarafa doğru atılmış, dört ayağıyla tepinip duruyordu.

Drake, kendini işine vermeğe çalıştı. Mikroskobun altındaki mumu yetersizdi galiba. Bundan hiç bir şey anlaşılmıyordu. Lâf olsun diye, «Bitki karakteristiklerini gizliyor,» dedi. «Bana yalan söylemeğe çalışıyor.»

Başka bir numuneye doğru uzandı.

Neyse köpek susmuştu artık. Drake, ince saptaki grimsi-yeşil çizgilere baktı. Bunlar insanı hayrete düşürecek derecede sinir sistemine benziyorlardı. Bu da saçmaydı tabii. Fakat genç adam şimdiye kadar bir bitkide böyle karışık bir şey görmemişti.

Birdenbire dışarıdan bir çığlık aksetti. Drake irkildi.

— «Rusty!»

Ann'in sesiydi bu. Kadın, tekrar bağırdı. Drake, sandalyeden fırlayarak, pencereye koştu.

Bulunduğu yerden duvara tırmanan sarmaşığın bir kısmını görebiliyordu. Sanki bitki ona doğru gelmeğe çalışıyor, ince kolunu kendisine doğru uzatıyordu. Daha aşağılarda sarmaşık iyice kalındı. Dipte ise Rusty yatıyordu. Bir dal, ona doğru uzanmış ve köpeğin boynuna bir kaç defa sıkıca dolanmıştı.

Drake, geriledi. Güneşin ışıkları hala sıcacıktı ama genç adam dehşetle buz gibi kesilmivti. Dünyası tehlikeli bir yer halini almıştı artık. Şimdiye kadar emin, intizamlı bir yerdi burası. Drake de tabiatın ördüğü ağda rahatlıkla dolaşmış, her yeni buluşun bir yeri olduğunu anlamıştı. Fakat şimdi tabiat kanunlarına aykırı bir şeyle karşılaşıyordu.

Aşağıda ön kapı çarpılarak kapatıldı. O zaman Drake'nin de aklı başına geldi. Aşağıya koşarak, bir sinir krizi geçirmek üzere olan Ann'i yatıştırmağa çalıştı. Sonra da Dr. Hopkins'e telefon etti.

Daha kuvvetli bir mikroskopa ihtiyacı vardı. Sonra bazı kimyevi maddeler de istiyordu. Hem de çabucak...

Drake, akşam üzeri bir tek şeyden emindi artık. Bu bitki, çabucak bütün insanlığın başına bir bela kesilebilirdi.

O zamana kadar bitkileri beş sınıfa ayırmak kabildi. Evvelâ en ilkel bitkiler vardı. Funguslar, bakteriler, likenler. Kökleri, sapları, yaprakları olmayan bitkilerdi bunlar. Sonra onlardan daha üstün olan yosunlar geliyordu. Bunların da kökleri ve usare taşıyan kanalları yoktu. Üçüncü sınıfta ise kökleri ve usare damarları olar eğrelti otları vardı. Bunlar da çiçeksizdiler. Onlardan daha üstün olanları ise çiçekli bitkilerdi. Bunların kökleri, sapları, yaprakları, damarları ve çoğalmalarına yardım eden çiçekleri oluyordu.

Beşinci sınıfta ise yaprak-

Bu evvelâ mikroskopu yere fırlattı. Cihaz müthişbir gürültüyle yuvarlandı. Sonra tekrar Drake'e doğru ilerledi. Genç adam, yana kaçmağa çalıştı. Sarmaşık bir yılan gibi kaydı. Drake bağırmağa çalışırken sıkıca boğazına sarıldı. Alim, bunu atmak istediyse de, titreyen canlıyı tutamadı...

ları ibrik şeklinde olan bitkiler bulunmaktaydı. Bunlar beslenmek işin yalnız yalnız toprak ve güneşten faydalanmıyor, aynı zamanda canlı böcekleri de yiyiyorlardı.

Her bir sınıf, gelişmenin bri basamağını teşkil ediyordu. Her değişik ot, bitki dünyasının yaşamak ve yayılmak için yaptığı mücadelenin bir deliliydi.

Drake artık ilk şaşkınlığının pek mantıksız olduğunu da anlamağa başlamıştı. Bir ilim adamıydı o. Daha tarafsız bir şekilde hareket etmesi lâzımdı. Bu sahada ihtisas yapmıştı o. Bitkilerin gelişerek ne hal alacaklarını da tahmin etmeliydi. Evet... Bitkiler gelişecek ve (zeka) emareleri göstermeğe başlıyacaklardı. Bu, çiçeğin yaprağa konmuş olan ihtiyatsız böceği yutuvermesi gibi sadece bir refleks de olmayacaktı. Hayır... Bitki, hayat şartlarını düşünecek.—yalnız o saniye değil, önündeki günler ve seneler için plânlar yapacaktı.

Bir bitkinin ilerlemesi için kendisini koruyabilmesi lâzımdı. Tabiî düşmanlarını öğrenmesi ve onları ortadan kaldırması şarttı. Kurnaz va kuvvetli olmalı, doğru dürüst düşünebilmeliydi.

Bitkiler, çabucak başa çıkılmayacak bir şekilde çoğalıyordu. Akıllı ve azimli bir bitki bütün dünyaya hakim olabilirdi. Daha insanlar ne olduğunu anlıyamadan etrafa yayılır, yerini sağlamlaştırır ve mücadele için plân da yapardı.

Kapı vuruldu.

—«Size çay getirdim...» Ann'in sesi küçük bir kızın ki kadar hafif ve çekingendi .

Drake, kapıyı açtı. Genç kadının halini görünce bayağı üzüldü. İlk karşılaştıkları zaman Ann'in Bill Rogers'e nazaran bir hayli gen çolduğunu düşünmüştü. Taze yüzlü, şirin bir kadındı o. Neşeyle güldüğü zaman yanaklarında gamzeler beliriyordu. Drake o zaman, «Bazı erkekler de ne kadar şanslı oluyor,» diye düşünmüştü. Fakat şimdi Ann'in kurşuni gözleri korku doluydu. Genç kadının, Drake'in korkularının yersiz olduğunu söyleyeceğini umduğu da belliydi. Fakat genç alim bunu yapabileceğinden pek emin değildi.

Drake, çay fincanını alırken Ann başını salladı. «Biri sizin istettiğiniz yeni mikorskobu getirdi. Aşağıda, holde bu.»

Drake, mikroskobu olmak

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

için aşağıya indi. Mary, ortada üzüntülü üzüntülü dolaşıyordu. Resim yapmak veya bebek eviyle oynamak istemediği de belliydi. Drake'in peşi sıra aşağıya inen Ann, ona, «Neden bahçeye çıkmıyorsun?» diye sordu. Sonra da duraladı. Drake'in yanına sokularak, «Bahçeye çıkmaması daha mı iyi olur?» dedi.

Genç adam, ciddi bir tavırla başını salladı. «Çocuk içeride daha emniyette.»

Mary, içini çekti. «Zaten Rusty olmazsa bahçede ne yaparım?»

Drake, ağır kutuyu kucaklıkayarak, güçlükle yukarıya çıktı. Odasına giderek, kapağı açtı. Kuvvetli mikroskobu çıkardı. Genç adam, köpeği boğan filizden numuneler alıp hazırlamıştı zaten. Bunlardan ilkini incelemeğe başladı.

Sinir sistemi, ilk numunedekinden daha karışık fakat çok daha belirliydi. Drake, düğmeyi çevirerek, mikroskopu ayarladı. Sonra da hafifçe haykırdı. Hatlar daha barizleşmişti. Bunların tam ortasında da küçük bir beyin vardı.

Drake, bir an vaziyetin ciddiyetini iyice kavrayamadı. Sonra da irkildi. Bu bir tek filizdi. İnce bir dalcık. Buna rağmen kendi beyni ve sinir sistemi vardı. Bin filizi olan bir bitkinin de, bin tane beyni olacaktı demek? Her halde bu esas bitkiyle birlikte çalışıyordu ama istediği zaman kendi başına düşünebilmekteydi. Her dal ve rüzgârda uçan her tohum, ayrı bir varlıktı.

Drake, sandalyesinden kalktı. Oda, dayanılamıyacak kadar boğucu bir hal almıştı. Genç adam, pencereyi iyice iterek aşağıya, sarmaşığa baktı. Bu daha da yaklaşmış gibiydi. Fakat Drake sarmaşığı son gördüğünden beri fazla büyümemişti. Öğrendiklerinin kendisini korkutmasına göz yummamalıydı. Bir ilim adamına yakışmayacak bir şekilde paniğe kapılması hiç de hoş olmazdı.

Kendini zorlayarak, defterini aldı ve öğrendiklerini kaydetti.

Pencereden içeriye kuş baki yoldan bir araba homurdaanrak geçiyordu. Sonra bu ses uzaklaştı. Rüzgâr yoktu ama yakında bir yerden hafif bir gıcırtı ve hışırtı aksetmekteydi.

Drake, notlarını bitirirken, başını kaldırarak, hafifçe döndü.

Fakat---çok geç kalmıştı. İnanılmayacak kadar uzun, ince yeşil bir kol ona doğru uzanmıştı.

Sarmaşık ondan kuvvetliydi. Bir dakika Drake'i böyle tuttu. Sonra da usulca yere atıverdi.

Bill, kanepede karısının yanında oturuyordu. Genç kadının sol elini sıkıca tutmuştu. Ann, diğer elindeki mendille gözlerini kurulayıp duruyordu.

Hopkins ise hiddetle odada bir aşağı bir yukarı yürüyor, gürültülü gürültülü piposunu emiyordu.

—«İnanılacak gibi değil... Bütün bunlardan bir manâ çıkmıyor.»

Bill, «Ne yapacağımızı şaşırdık,» diye cevap verdi. «Evvelâ-- evvelâ size haber vermemizin daha doğru olacağını düşündük.»

Bütün gün Drake'in evde olduğu düşünerek büyük bir rahat ve huzurla çalışmıştı. Onun bu meseleyi halledeceğini umuyordu. Ann'in elini sıkarak sakin sakin konuşuyordu ama aslında dehşet içerisindeydi.

Hopkins, sordu. «Drake odada yalnız mıydı?»

Ann, başını salladı. «Evet. Hep yalnızdı.»

—«Onun yere düşerken çıkardığı gürültüyü duyarak, odaya koştuğunuz zaman bir şey görmediniz mi?»

—«Hayır. Hiç bir şey görmedim. Mikroskop yerdeydi. Mr. Drake'de--öyle.-- O.- odada fazla kalmadım.»

Hopkins, şefkatle mırıldandı. «Tabii, tabii...» Fakat adamın başka bir şey düşündüğü belliydi. Tütün kesesini çıkarmak için elini cebine soktu. «İncelemekte olduğu numuneler... Bunlar bir hayli büyük müydü?»

Bu sualin ne manaya geldiğini anlayan Bill, ürperdi. Gözlerinin önüne sarmaşığın, yeşil, zehirli yılanlar gibi kıvrım kıvrım kıvranan filizleri belirdi.

Ann, usulca cevap verdi. «Onları görmedim. Hemen kapıyı kapayarak aşağıya koştum ve Bill'e telefon ettim. Fakat zaten o eve doğru yola çıkmıştı.»

Hopkins'in piposunu doldurup, yakması bir hayli uzun sürdü. Sonra da dumanları havaya üfleyerek, «En iyisi ben o odayı bir araştırayım,» dedi. Hopkins odadan çıkarken, Bill yerinden kımıldadı. Hala sıkı sıkı Ann'in elini tutuyordu. Adamın ağur ağır merdivenlerden çıktığını duydular. Ann, nefesini tutmuş gibiydi. Bill ise buzdan birelin kalbini sıktığını hissediyordu. Birdenbire ayağa fırladı

Ann, irkildi. «Billi Sakın--»

—«Ben de Hopkins'le yukarı çıkacağım. Adamı o odada yalnız bırakmak doğru değil.»

Telaşla dışarı fırladı. Drake'in odasının kapısı kapalıydı. İçeriden hiç ses gelmiyordu. Bill kapıyı açarak, içeriye girdi.

Hopkins, Drake'in cesedinin üzerine eğilmişti. Adamın, genç alimin yanına düşmüş olan not defterini aldığı anlaşılıyordu. Ve-- başının üzerinde uzun, yemyeşil ince bir kol vardı. Pencereden içeriye uzanmıştı bu. Dr. Hopkins'e hucuma hazırlanıyordu.

Bill, olanca sesiyle bağırdı. «Dikkat edin!»

Hopkins, kendisi gibi şişman ve dalgın bir adamdan umulmayacak bir çeviklikle yana sıçradı. Bir kobra gibi saldıran, sarmaşığın kolu aşağıya inerken, pencereye atıldı. Sarmaşık, kamçı gibi şakladı ama Hopkins'i yakalayamadı. Bitki, tekrar hücum edemeden veya kaçmadan alim, pencereyi olanca hızıyla indirerek kapadı, Pencerenin altı sarmaşığı kesti. İki ses duyuldu. Pencerenin ağır gürültüsü ve ulumaya benzeyen bir feryat. Bu kor-

(Devamı 32. sayfada)

Ölüm Süvarileri

BAŞTAN BAŞA RESİMLİ
TARİHİ TÜRK ROMANIJ

hazırlayanlar

SUAT
YALAZ

APTULLAH
TURAN

KARAOĞLANIN
MACERALARI

Karaoğlan'ın Maceraları'nın her hakkı R.R.A. (Resimli Roman Ajansı) nındır. Iktibas ve kopya edilemez. Ankara Caddesi, Güncer Han 45/19-20 — ISTANBUL

Karaoğlan'ın bu macerasında emeği geçen sanatçılar:
SUAT YALAZ, APTULLAH TURAN, NEZIH DÜNDAR

Ötügen'in yukarılarında yabanıl bir budun olan Mançuların iyice güçlenip sağa sola akınlar yaptıkları saldırgan çağlarıydı. Soğuk ülkelerinin, çorak bozkırlarından güneye, yeşil Türk ve Çin ellerine inmek için, ölümüne akınlara girişiyorlar ve her zaman da başarı kazanıyorlardı.
3

Fergana gibi güneyin en güneyinden... kalkıp Alatu dağlarını aşıp Kara-oğlan'ın yur-duna konuk gelen haşarı Bayırgülü, yazı serinde geçirmiş, gül-müş, gezmiş, eğlenmiş şimdi dönü-yordu... 4
İYİ Kİ SILA HASRETİNE DA-YANAMIYORSUN YOKSA KENE GİBİ YANIMDAN AYRILMIYA CAKSIN.
EVET! ŞÜKRET Kİ FERGANA ŞARI GİBİ İKİNCİ BİR SEVGİLİM VAR DA ARADA BİR BAŞINI DİNLEME FIRSATI VERİYO-RUM SANA.
O ZAMAN HEP FER-GANADA OTURUR-SUN ARTIK DEĞİL Mİ?
AMA İLERDE BU UZUN YOLLARI AŞIP SANA GELE-MİYECEK KADAR YAŞ-LANIRSAM...
BENİ KIZDIRIYORSUN. ŞİMDİ GİTMEM, TEMELLİ BURADA KALIRIM HAA...
AMAN AMAN SAKIN HA!.. PEKİ, PAŞA GÖNLÜN NERDE İSTERSE ORADA KAL. SENİN YAŞLI BİR NİNE OLMAN İÇİN DAHA İKİ YÜZ YIL VAR SANIRIM.

ŞURAYA BAK, BAYIRGÜLÜ! AŞAĞIDA BİR GÖÇ ALAYI GÖRÜYORUM...
Aşağıda kayalar arasındaki geçitte zorlukla ileriliyen bir göç kafilesi vardı. Yüzlerce insan, çoluk çocuk yollara düşmüştü
MANÇU ORDUSU NE OLMASIN SAKIN!
HAYIR! ORDUDA ÖKÜZ ARABASININ İŞİ NE! HİÇBİRİNDE DE SİLAH YOK!
ANLADIM. BUNLAR MANÇULARIN İSTİLASINDAN KORKUP KAÇAN SUĞDAKLAR... BÜTÜN EŞYALARINI TOPLAYIP YOLLARA DÜŞMÜŞLER!

Din bakımından Mani mezhebine bağlı olan Suğdaklar, Çinin kuze- yinde daha çok ticaretle geçinen barışçı bir toplumdu. Silahlarını ancak av, eğlence ve yarışlar için kullanırlardı. Karaoğlan, kervana so- kuldu...
HEEEY! KIZANLAR... NEDEN KONUŞ- MAZSINIZ. SİZİ YERİ- NİZDEN YURDUNUZ- DAN EDEN KORKU NEDİR?..
Suğdaklardan biri nasılsa durup konuştu.
SEN BİR UYGUR'A BENZERSİN OĞUL. BURALARDA NE GEZERSİNİZ?
FERGANA'YA GİDİYORDUK BABA. BİR ŞEY Mİ VAR?

HEM DE FERGANA YOLUNA ÇIKACAKSINIZ HA... DELİRDİNİZ Mİ OĞUL. MANÇULAR BU YANA DOĞRU ÖLÜM SAÇA SAÇA GELİYORLAR.
7
AKLINIZ VARSA HEMEN DÖNÜN, BİZİMLE HANBALIK'A GELİN. EĞER CANINIZIN BİR DEĞERİ VARSA...
İŞTE BUNLAR BÖYLEDİR. ÜÇ TANE KIL DONLU UĞRU GÖRDÜLER Mİ KORKUDAN GEBERİRLER. OYSA Kİ ÇOĞUNUN ELİ KILIÇ TUTAR, YAY ÇEKER, TOPUZ SALLAR!..
ÖYLE DEME! MANÇULARIN NE YABANIL OLDUĞUNU BİLİRSİN. GERİ DÖNSEK...
BURALARDA KALMAK İÇİN HEMEN BAHANE ARAMA. HELE BİR KONUŞAYIM ŞUNLARLA...
HEEEY! PUSATLARI PARLAK, KILIÇLARI KESKİN YİĞİTLER! İÇİNİZDE YÜREKLİ KİMSE VARSA SÖZÜME KULAK VERSİN!..

Karaoğlan'ın dokunaklı çağrısına bir kaç yiğit uydu geldi.
NEYMİŞ SÖZÜN, DE BAKALIM DELİKANLI !..
SUĞDAKLARIN AVCILIKTA, BİNİCİLİKTE ÜSTÜNE ULUS YOK-TUR DERLER. BUNCA GÜÇLÜ YİĞİDİN DÖRT ÇULSUZ MANÇU'DAN KORKUP KAÇMASI YAKIŞIK ALIR MI? BEN TEK BAŞIMA ONLARI DURDUR-MAĞA GİDİYORUM. BENİMLE GELEN VAR MI İÇİNİZDE ?..
Yaşlı, fakat dinç Suğdaklı, öteki binicile-re baktı. Yüzlerindeki korku çizgileri azalmıştı.
DELİKANLININ HAKKI VAR! MANÇULARA KARŞI HİÇ DİRENMEDİK!
KADIN-LAR VE ÇOCUKLAR YOLLARINA DEVAM ETSİNLER, BİZ KALALIM.
EVET... BELKİ DE YURDUMUZU YAĞIDAN KUR-TARIR, GÖÇE-BE OLMA-YIZ !..
SENİNLE GELİYORUZ YİĞİDİM. BELKİ AZLIĞIZ, AMA HEPİMİZE GÜVENEBİLİR-SİN...
OKU, KARGIYI BOŞA AT-MAZ KILICI, TO-PUZU GÖĞE SALLA-MAYIZ.

Göç kafilesi yoluna devam ediyordu- Gençlerden bazılarının eksilmesi gözden kaçmamıştı.
9
HAYDİ, TANRI YARDIMCINIZ OLSUN - YÜREGİNİZE PEKLİK, KOLUNUZA, KILICINIZA KESKİNLİK VERSİN!
Karaoğlan ne dediyse Bayırgülü'ne dert dinletemedi- Kızın doluşmuş güzel gözleri onun katı buyruğuna üstün gelmişti- Suğdaklı atlılarla birlikte Mançuların geliş yönü, kuzeye dogru atlarını sürdüler...
Yol üstündeki köylerde bir kaç cılız tavuk ve yaşlı köpekten başka canlı yoktu...
BOM BOŞ KÖYLER - MANÇULAR İŞİN KOLAYINI BULMUŞLAR. ÖNCE BİR KORKU SALIP SONRA KOLLARINI SALLIYA SALLIYA YURD ALMAK. İYİ AKIL!..

HEEEY! KARAOĞLAN! BAK, İLERDE KOYU BİR DUMAN YÜKSELİYOR!
BİR YANGIN... GALİBA MANÇULARA RASTLADIK SONUNDA. HAYDİ... TOPUKLAYIN ATLARI...

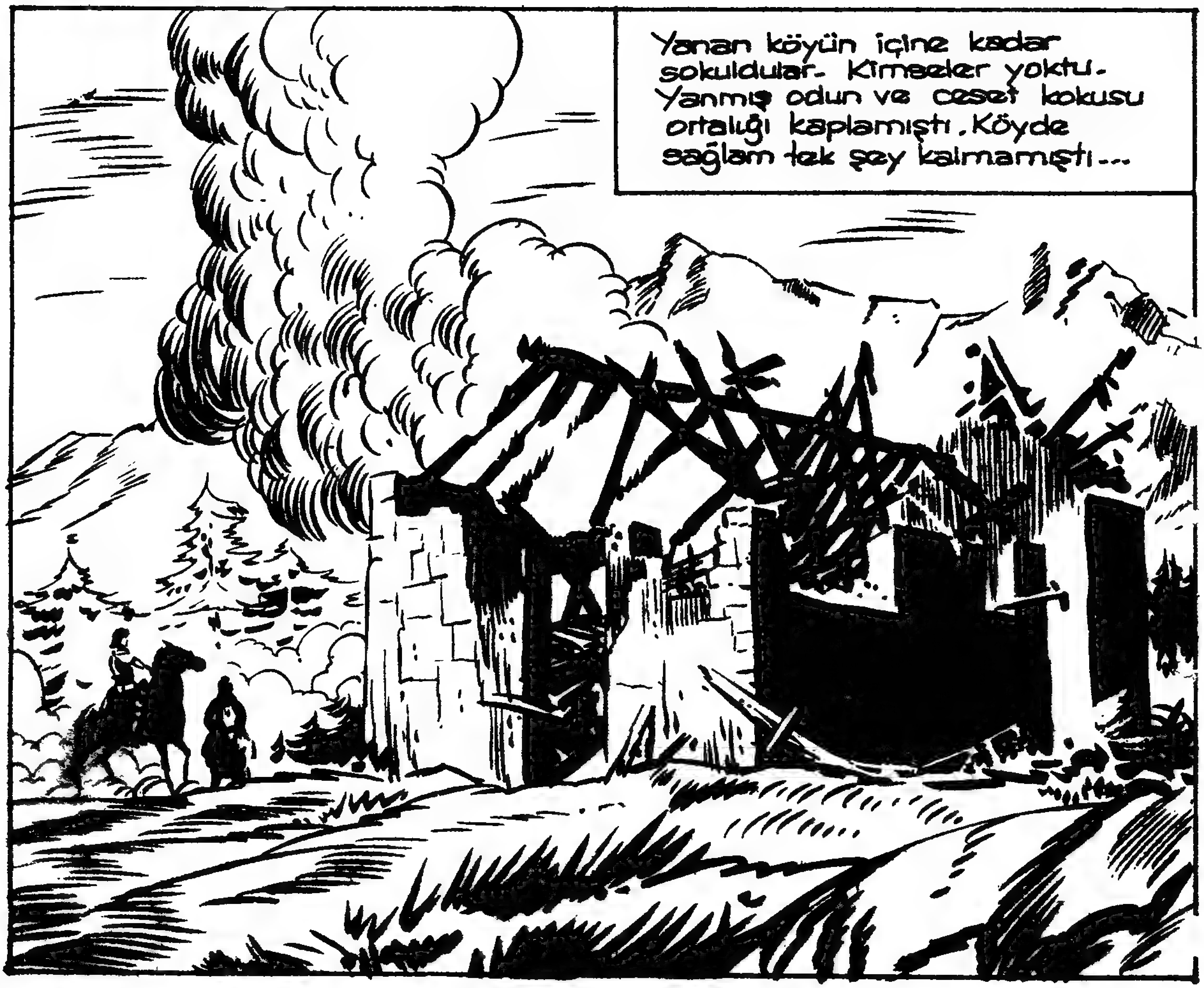
Yanan köyün içine kadar sokuldular. Kimseler yoktu. Yanmış odun ve ceset kokusu ortalığı kaplamıştı. Köyde sağlam tek şey kalmamıştı...

Göğe yükselen kapkara dumanlara yaklaştıkça ağaç evlerden fışkıran kızıl alevleri de gördüler. Bir köy, ateşe verilmiş yanıyordu...
HER ŞEY MAHVOLMUŞ! YAZIK, GÜZELİM KÖYE!...
KÖY HALKI KAÇAMADIYSA YA KILIÇTAN GEÇİRİLMİŞTİR, YA DA YANMIŞTIR.
GİDELİM. BURADA YAPILACAK BİR ŞEY YOK!

Böylece Suğdakların ülkesinde güneş batıncaya kadar ilerlediler. Mançularla karşılaşma olmadı bir türlü...
Ertesi gün tan yeri ağarmadan yola çıktılar. Geçtikleri ormanlarda da kuş ve vahşi hayvan sesinden başka bir canlı yaratık izine rastlamadılar...
İŞTE! YANAN BİR KÖY DAHA!

Geçtikleri her yerde aynı manzarayla karşıla_şıyorlardı. Yanmış ceset kokusu ve için için yanan evler...
13
ÇOK KORKUNÇ ŞEY, KARAOĞLAN.
GÖRÜYORUM. SESİNİ KES_ SEN İYİ OLACAK!_
Atlılar ilerledikçe, Karaoğlan'ın sura_tı asılıyor, ağzını bıçak açmıyordu.

Köyden çıkıp biraz ilerledikleri zaman, önce bir silah şakırtısı duydular. Sonra onu nal sesleri ve ormanın ilersinden geçen bir bölük Mançu atlısının gölgeleri takibetti...
14
BUNLAR, MANÇU AKINCILARININ ÖNCÜLERİ! KORKUSUZCA DOLAŞIYORLAR. SES ÇIKARMAYIN. BEKLİYELİM.
Mançu kafilesinin ortasında atlara bindirilmiş iki esir vardı. Kılıklarından köyün zengin iki ağası oldukları anlaşılıyordu...
BU İKİ ESİRİ KURTARMALIYIZ ARKADAŞLAR. BENİMLE ÜÇ KİŞİ GELSİN!..
NEDEN HEPİMİZ GELMİYORUZ KARAOĞLAN. HAZIRIZ!..
SUS DA DİNLE. ELBET BİR BİLDİĞİ VARDIR...

15
SEN, BAYIRGÜLÜ VE BEŞ ATLI, BURADA BEKLİYECEKSİNİZ. BEN ÜÇ KİŞİYLE ESİRLERİ KURTARMAĞA ÇALIŞACAĞIM!
AH BE! İÇİM ÖÇ ALMAK İÇİN YANIYORDU. BEKLEMEK ÇOK AĞIR GELECEK BANA...
GÜN DÜŞMEDEN DÖNMEZSEK BİZDEN UMUDU KESİN. HOŞÇAKALIN.
Gizlendikleri yerden Mançu savaşçılarının geçmelerini beklediler. Tepeden tırnağa silahlı oniki atlıydı hepsi...

Mançular hiçbir endişe duymadan ilerliyor-lardı... 16
GELİYORLAR! KARAOĞLAN'A HABER VEREYİM.
Karaoğlan ve üç arkadaşı sessizce Mançuları takibediyorlardı. Sonunda kafile, ormandan çıkan yola girmişti. İlerliyorlardı...
ACELE ETMEYİN! KILICIMI İNDİRİNCE AĞACI DEVİRİRSİNİZ. HAZIR OLUN!..
HEEEEY! DİKKAT EDİN!..

HEEEY!
NE
OLUYOR ?..
KAÇIN !..

ARKADA KALANLARA GÖZ AÇTIRMADAN KILIÇ ÇALIN! İLERİ !..
Mançular, ortalarına düşen ağaçla ikiye ayrılmışlardı...

18
İLK ELDE SEN GEBER GİT BAKALIM PİS MANÇU!
AMAN!.. KALKANIM DUMAN OLDU.
VURUN HA! KOMAYIN ŞU MANÇUNUN YOZLARINI!..
Karaoğlan son kalan Mançu erini de bir kılıç darbesiyle yere indirdi...
AĞHHH!
ESİRLERİ TUTUN! MANÇULAR TEPEYİ DÖNMEDEN KAÇIRALIM ONLARI!..

HIZLI GİTMEK ZORUNDAYIZ BA-BALIK EGERE SIKI SARILIN!
OĞUL, SENİN GİBİ GENÇ DEĞİLİZ ARTIK! DİZİMİZDE DERMAN MI VAR... YAVAŞ GİDELİM.
İki obabaşının atını dizgin-lerinden tutup kaçırdılar. Yaşlıların elleri bağlı oldu-ğundan, hızlı gidemiyor-lardı...
19
Moğollar, tepeyi-dolanıp Karaoğlan'la arkadaşlarının arka-larına takıldılar...
SÜRÜN BEYGİRLERİ! ELİMİZDEN KAÇIRMIYALIM OBABAŞILARI!
Karaoğlan, Moğolların gittikçe yaklaştıklarını görüyordu.
KAÇAMIYACAĞIZ. BİR HİYLE DÜ-ŞÜNMELİYİM.

İŞTE!..
İKİSİ DE ÖNÜMÜZE DUŞTULER KAÇIRAMAMIŞLAR, YETİŞELİM.
Fakat...
AAH!
HAYDİ! ELİNİZİ ÇABUK TUTUN!
BEN İKİSİNİ DEVİRDİM. ŞİMDİ SIRA ÜÇÜNCÜDE!
NE OLUYORUZ BRE! PUSUYA DUŞTUK GALİBA!..
OK UZAKLIĞINDAN ÇIKALIM. YOKSA HEPİMİZİ YIKACAK BU DOMUZUN ENİKLERİ!..

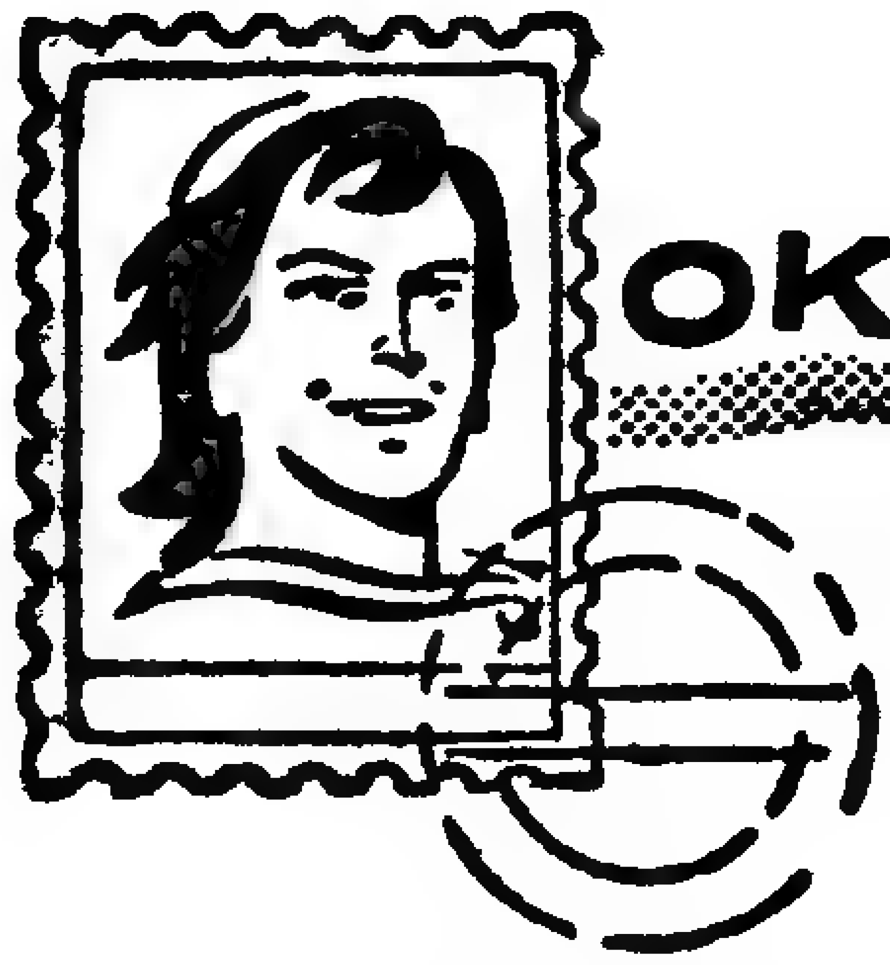

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Hüseyin Gezgin — Adana

Tebrik kartınıza teşekkürler.

1 — Karaoğlan'ın ikinci filminin adı «Baybora'nın Oğlu»dur.

2 — İstediğiniz artistlerin ve sanatkârların fotoğrafını yakında renkli ilâvemizde yayınlayacağız.

3 — İkinci filmde Karaoğlan'ı yine Kartal Tibet canlandıracak. Kadın artist ise henüz belli olmadı.

Mehmet Sayıt Odabaşı — İstanbul

İlginize ve teveccühlerinize teşekkür ederiz.

1 — Karaoğlan'ın ikinci filminin adı «Baybora'nın Oğlu»dur.

2 — İkinci filmde Kartal Tibet, Reha Yurdakul, M. Ali Akpınar yine rol alacaklar. Öteki rolleri değişik artistler oynıyacak.

3 — Karaoğlan'ın kapak resmini Suat Yalaz çiziyor.

4 — «Baybora'nın Oğlu» kitabı kalmadı.

5 — Kartal Tibet'e arzunuz bildirildi.

6 — Suat Yalaz'ın resmini yakında yollıyacağız.

Bahadır Denizli — İstanbul

«1 — Karaoğlan'ın Bağan Tiğin adlı romanını kitap halinde yayınladınız mı? Ve 88 - 89 uncu sayıların devamını yollar mısınız?

2 — Ti-Yen-Şan Canavarı adlı romanın cildini yollar mısınız? Bunların bedeli kaçar liradır?»

Bağan Tiğin ve Ti-Yen-Şan Canavarı maceraları kitap halinde henüz yayınlanmadı. Ödemeli işlem yapmadığımız için istediğiniz sayıların bedelini posta havalesiyle yollamanızı rica ederiz.

Bedriye Öncü — Konya

«Karaoğlan'ı ilk sayısından beri izliyen, onu çok seven ve takdir eden bir okuyucuyum. Bu dergiyi annem ve babam ile birlikte tüm aile çok seviyoruz. Sizi böyle bir derginin yaratıcısı olduğunuzdan tebrik ederim.

Size birkaç sorum ile bir de ricam var:

1) Karaoğlanda okuyucuların şiir ve karikatürlerini yayınlıyacağınız bir köşe ayıramaz mısınız?

2) Karaoğlanın yeni filmi renkli çevrilemez mi?

3) Karaoğlanın büyük (renkli veya renksiz) bir portresini dergide yayınlanabilir misiniz? Eğer böyle bir portresi varsa bana gönderirseniz çok mutlu olurum.

4) Suat Yalaz ve Kartal Tibet'in imzalı resimlerini göndermeniz mümkün mü?»

Öncü ailesinin Karaoğlan'a beslediği güven ve ilgiye teşekkürle hemen cevaplarımıza geçelim:

1) Bugünkü sahife durumunda okuyucularımız için bir sahife ayırmamıza imkân göremiyoruz. İnşallah ilerde bu arzunuzu gözönünde tutarak yerine getirmeğe çalışacağız.

2) Bir filmi renkli olarak çevirmek masrafı birkaç misline çıkarmak demektir ki, buna da şimdilik gücümüz yetmiyor.

3) Yakın bir gelecekte Karaoğlan'ın renkli tablosunu, ek olarak okuyucularımıza sunacağız.

4) Suat Yalaz'ın resmi yakında yollanacak, Kartal Tibet'in resmini de renkli ilâvemizde vereceğiz.

Mustafa Aklaş — İstanbul

Karaoğlan'ın ve Baybora'nın resimlerini yakında renkli ilâvemizde vereceğiz. Biraz beklemenizi rica ederiz.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar.

RED KİT
Mahkemede
N'APIYORSUN?
BİR TÜNEL
OLUYOR MU?
HEM DE ÇABUK. TOPRAK ÇAMURLU DA!..
NEHİRDEN UZAKTA DEĞİLİZ!
SU SIZIYOR!..
YAKLAŞTIM!
ÇIKMAYA ÇALIŞALIM YOKSA BOĞULACAĞIZ!
ÇABUK!
53

UFFF!.. OLDU. ARTIK ÖLÜNCEYE KADAR SU İÇMEM!!!.
HAKİMİN BAŞI YER-DEYDİ AMA KIMILDI-YORDU!
BURDA HER ŞEY OLUR!
N'OLDU SANA?
ÜZERİMDEN TREN GEÇTİ!
54

Bu sırada BET TİKET'in salonunda...
DEMEK AYIDAN KURTULDUN!..
BİRDEN ONA ANİ BİR ŞEY OLDU. DURDU VE SONRA TREN YOLUNA KOŞTU.
HIMM... BU AYI SAHİBİNİ TAKİP EDİYOR OLMALI... AMA İMKÂNSIZ. RED KİT VE HÂKİM MAHZENDE KİLİTLİ!
HEEY ÖLÜ GÖMEN! İN BAKALIM AŞAĞIYA... MAHKÛMLAR YERİNDE Mİ?
İSTEMEZ! BANA BİRA VER!!
ÖLÜM
BİRA
MEMNUNİYETLE!
BİRA
ÖLÜM
CUMPPP
55

5 YOLCU

(6 ncı sayfadan devam)

kunç ses sarmaşıktan çıkmıştı. Bitkinin uzun kolu yerde dalgalandıktan sonra hareketsiz kaldı.

Hopkins, uzun uzun buna baktı. Sonra da eğilip, sarmaşığın parçasını yerden aldı. Kesilmiş uca baktı.

—«Üzerinde bir sıvı var bunun...» Parmağını kesik yere sürdü. Sonra da bunu iyice incelemek için elini kaldırdı.

Sıvı yapışık, alalade bitki usaresinden daha yoğun ve koyu renkliydi. İnsanı rahatsız edecek kadar aşına bir şeydi bu.

Bill, fısıldadı. «Kan mı?»

—«Ondan farksız. Bitki dünyasında şimdiye kadar böyle kana benzeyen bir sıvıyla karşılaşmadım. «Hopkins, sarmaşık parçasını yere attı. Azimli bir tavır takınmıştı. «Evdeki bütün pencereleri sıkıca kapatın. Kitlenebiliyorsa, kitleyin.»

Bill, telaşla odadan dışarı fırladı. Bütün yatak odalarına girerek, camları kontrol etti. Aşağıya indi. Holden geçerek, oturma odasına giderken, Hopins de telefona oştu.

— «Laboratuardakiklerin hepsini hemen buraya çağıracağım. O iğrenç şeyi ortadan aldırmanın çaresini bulmalıyız. «Sabırsız bir tavırla düğmeye basıp eliküni aldırdı. «Bu telefona da ne oldu?»

Tepedeki küçük camı kitlemek üzere olan Bill dondu kaldı. Telefon hattını görüyordu. Dışarıda pencerenin önünde kesilmişti bu... Kesiğin hemen aşağısına yemyeşil bir filiz sarılmıştı.

Usulca, «Laboratuara telefon edebileceğinizi sanmıyorum,» diye mırıldandı.

Hopkins, onun yanına gelen, pencereden dışarıya bir göz attı.

Hiddetle, homurdandı. «An- [illegible] Yapabilecek bir tek şey var artık. Laborotuara [illegible] [illegible]ımı alıp getirmek.»

İki adam ön kapıya gittiler. Ann, mutfaktan onlara bakıyordu. Ne olduğunu soramıyacak kadar korkuyordu genç kadın.

Bill, kapıyı açtı. Hopkins dışarı çıkarken, eli tokmakta bekledi. Birdenbire yukarıdan, duvardan kara bir gölge hızla aşağıya doğru kaydı. Bill, Hopkins'i omuzundan yakaladığı gibi içeri çekti. Başka bir dal yandan uzanarak, kapıdan içeri girdi. Bill, kapıyı çarparak kapadı. İki adam karşılıklı durdular. İkisi de soluk soluğaydılar. Sarmaşığın kapının dışını tırmalarmış gibi sesler çıkardığını duyuyorlardı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

KARAOĞLAN CİLTLERİ İSTEYEN OKUYUCULARIMIZA

Bizden Karaoğlan ciltleri isteyen okuyucularımızın, istedikleri ciltlerin adlarını bildirirken bedellerini de mutlaka damga pulu veya posta havalesi olarak göndermelerini rica ederiz. Elimizde olan Karaoğlan ciltlerinin adları aşağıya yazılmıştır. İsimleri olmayan ciltler tükendiği için bizden istenmemesini rica eder, ödemeli işlem yapmadığımızı bir daha sevgili okuyucularımıza hatırlatırız.

- Kanlı Saltanat
- Bizanslı Güzel Vasilisya
- Asya'yı Titreten Korku
- Samara (Şehin Kızı)
- Ötüken'in Üç Atlısı - Tek Gözlü Albız -
- Sarı Bayrak
- Yavru Düşman
- Çöl Şeytanı
- Ölüm Yoldaşı
- Bizanslı Zorba
- Şeytanın Çakalları
- Çayır Korsanları
- Dokuz Tuğlu Kahraman
- Uzun Saçlı Kahraman
- Gökçe'nin Baykuşu
- Cengiz Han'ın Habercisi

(Her cildin fiatı 5 liradır)

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBiZOROS
BOBİ KOKUSUNU ALIRSA, HAVA ALIRIZ.
BU KEMİK ONA ÇOK BİLE... UYANINCA YER !..
ZZZ
ŞUNLARI MASANIN ÜZERİNE KOYAYIM !..
ZZZZ
AAA!
KÜT!
VIZZZZT!..
HART-HART!..
HART!..
ŞU FASÜLYE KONSERVEMİZİ KALMIŞ DALLA SÜSLEDİM!
FASÜLY
HAYIRLI SENELER!
ARTIK SÜKUN VAKTİDİR.
=BİTTİ=

KARAOĞLAN'ın 24. Cildi

ERGENEKON Hazırlanıyor